

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz (spr.)
Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **Syndyka masy upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej we W.**

przeciwko: **Syndykowi masy upadłości (...) spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej we W.**

o nakazanie

na skutek zażaleń strony powodowej oraz Syndyka masy upadłości (...) spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej we W.,

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 25 lutego 2013 r. sygn. akt X GC 345/12

p o s t a n a w i a:

- 1. oddalić zażalenie strony powodowej;**
- 2. odrzucić zażalenie Syndyka masy upadłości (...) spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej we W..**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy na podstawie przepisu

art.174§ 1 pkt 4 k.p.c. z urzędu zawiesił postępowanie w sprawie z uwagi

na ogłoszenie upadłości likwidacyjnej strony pozwanej, po wniesieniu pozwu. Jednocześnie Sąd ten wskazał, że Syndyk masy upadłości pozwanej spółki złożył odpowiedź na pozew wstępując jednocześnie do postępowania w charakterze strony. Nadto wskazał, że po dokonaniu powyższej czynności interwencją główną zgłosił Syndyk masy upadłości (...) spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej

we W. wnosząc o nakazanie pozwanej spółce (...) w upadłości likwidacyjnej wydania i przeniesienia do masy upadłości (...) spółki z o.o.

w upadłości likwidacyjnej zorganizowanego zespołu składników materialnych

i niematerialnych przeznaczonych do prowadzenia działalności gospodarczej, stanowiącego przedsiębiorstwo w rozumieniu art.55¹ k.c. o łącznej wartości 32.852.750 zł.

Powyższe postanowienie zażaleniem zaskarżyła strona powodowa oraz Syndyk masy upadłości (...) spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej

we W.. Strona powodowa w swoim zażaleniu wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz umorzenie postępowania w tym zakresie zarzuciła naruszenie przepisów art.174§ 1 pkt 4 k.p.c. w zw. z art.180 § 1 pkt 5 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, art.328 § 2 k.p.c. w zw. z art.361 k.p.c. poprzez sporządzenie postanowienia bez precyzyjnego wyjaśnienia podstawy prawnej rozstrzygnięcia oraz błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, że spór dotyczy wierzytelności wchodzących w skład masy upadłości pozwanej spółki, podczas, gdy wniesienie ich do masy upadłości pozwanego jest z mocy prawa bezskuteczne wobec masy upadłości powoda.

Natomiast Syndyk masy upadłości (...) spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej we W. w swoim zażaleniu wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia zarzucił naruszenie przepisu art.174§ 1 pkt 4 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie strony powodowej podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione.

Natomiast zażalenie Syndyka masy upadłości (...) spółki z o.o.

w upadłości likwidacyjnej we W. podlegało odrzuceniu jako wniesione przez osobę nieuprawnioną do występowania w przedmiotowej sprawie w charakterze strony.

Odnosząc się do oceny zasadności zażalenia strony powodowej

Sąd Apelacyjny uznał, że wbrew przekonaniu skarżącej, nie potwierdziły się żadne ze sformułowanych przez nią zarzutów.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż wbrew zarzutowi skarżącej

Sąd I instancji, tak w sentencji zaskarżonego postanowienia (sprostowanego postanowieniem tego Sądu z dnia 27.02.2013 r.), jak i jego uzasadnieniu w sposób jednoznaczny i wyraźny wyjaśnił podstawę prawną zaskarżonego rozstrzygnięcia odwołując się wprost do treści przepisu art.174 § 1 pkt 4 k.p.c.

W ocenie Sądu Apelacyjnego nieuzasadnionym okazał się również zarzut naruszenia przepisu art.174 § 1 pkt 4 k.p.c. w zw. z art.180 § 1 pkt 5 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie. Niewątpliwie bowiem jednoznaczna w swej treści dyspozycja przepisu art.174 § 1 pkt 4 k.p.c., w brzmieniu obowiązującym od dnia 3.05.2012 r., obowiązuje Sąd do zawieszenia postępowania w sprawie w urzędzie

w każdym przypadku, gdy postępowanie w sprawie dotyczy masy upadłości

i ogłoszono m.in. upadłości likwidacyjną którejkolwiek ze stron tego postępowania. Trafnie wskazał przy tym Sąd I instancji, iż obowiązek ten spoczywa na Sądzie niezależnie od tego, czy postępowanie owo dotyczy roszczeń podlegających czy też niepodlegających zgłoszeniu do masy upadłości.

Wniosek ten wypływa z wykładni § 3 art.174 k.p.c., zgodnie z którym

Sąd I instancji zawieszając postępowanie jednocześnie zobligowany jest wezwać do udziału w sprawie syndyka masy upadłości, wyznaczając mu odpowiedni termin do złożenia oświadczenia, czy odmawia wstąpienia do postępowania.

W przypadku odmowy wstąpienia przez syndyka do postępowania,

odpowiednie regulacje co do podjęcia zawieszzonego postępowania zawarte

są w art. 180 § 1 pkt 5 k.p.c. w znowelizowanym brzmieniu, który w tym wypadku nakłada na ten Sąd obowiązek podjęcia z urzędu postępowania z udziałem upadłego. To samo dotyczy sytuacji, w której syndyk masy upadłości złoży oświadczenie o wstąpieniu do sprawy w miejsce upadłego.

Treść cytowanych przepisów jest związana bezpośrednio z ogólnymi przepisami dotyczącymi konsekwencji ogłoszenia upadłości, z których wynika,

że z chwilą ogłoszenia upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego, upadły traci na rzecz syndyka masy upadłości prawo zarządu, korzystania i rozporządzania swoim majątkiem (art. 75 ust. 1 Pr.u.n.). W konsekwencji więc upadły nie może być także stroną żadnego postępowania sądowego dotyczącego mienia wchodzącego

w skład masy upadłości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2009 r., II CNP 129/08, niepubl.). Stosownie bowiem do treści art. 144 ust. 1 Pr.u.n., z wyjątkami określonymi w jego ust. 3, jeżeli ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku upadłego, postępowania sądowe dotyczące masy upadłości mogą być wszczęte i dalej prowadzone jedynie przez syndyka

lub przeciwko niemu, który działa jako tzw. strona zastępcza, występując w imieniu własnym, ale na rzecz upadłego (art. 144 ust. 2 Pr.u.n.). Wskazać przy tym trzeba, że owa regulacja znajduje zastosowanie do wszelkich postępowań dotyczących masy upadłości bez względu na rolę procesową upadłego dłużnika.

Skoro zatem bezspornie, co wynika z akt sprawy, po wniesieniu pozwu ogłoszona została upadłość likwidacyjna strony pozwanej a spór bez wątpienia dotyczy składnika, który wedle twierdzeń strony powodowej wchodzi w skład jej masy upadłości, to prawidłowo Sąd I instancji zawiesił postępowanie w tej sprawie na podstawie znajdującego w tym przypadku zastosowanie przepisu art.174 § 1 pkt 4 k.p.c., choć niewątpliwie uczynił to ze znacznym opóźnieniem w stosunku do zdarzenia uzasadniającego wydanie takiego orzeczenia.

Jednocześnie wskazać jednak należy, iż wobec wniesienia przez syndyka masy upadłości pozwanej spółki odpowiedzi na pozew wraz z oświadczeniem o wstąpieniu do sprawy w charakterze strony, Sąd I instancji zobligowany był do podjęcia z urzędu postępowania w sprawie z jego udziałem na podstawie przepisu art.180 § 1 pkt 5 k.p.c. Zatem, skoro z niewyjaśnionych przyczyn Sąd Okręgowy tego zaniechał to, niewątpliwie w dalszym toku postępowania niezwłocznie zobligowany będzie do wydania stosownego orzeczenia w tym przedmiocie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, odmienne stanowisko skarżącego w tym zakresie, pozostałe zarzuty i wnioski z niego wyprowadzone, co do braku potrzeby zawieszenia postępowania w analizowanej sytuacji i konieczności uchylecia zaskarżonego postanowienia i umorzenia postępowania w tym zakresie, nie znajdują uzasadnienia na gruncie powyżej wskazanych przepisów.

Z tych też przyczyn zażalenie strony powodowej podlegało oddaleniu po myśli przepisu art.385 k.p.c. w zw. z art.397 § 2 k.p.c., o czym Sąd Apelacyjny orzekła w pkt 1 sentencji.

Natomiast, gdy idzie o zażalenie wniesione przez Syndyka masy upadłości (...) spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej we W., to podkreślić

trzeba, iż w analizowanej sprawie nie posiada on statusu strony.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego stanowiska tego w żaden sposób nie może zmienić fakt, iż wystąpił on w sprawie w interwencją główną jako powód pozywając obie strony postępowania i formułując w stosunku do każdej z nich konkretne i odrębne żądania zawarte w jej treści. Podkreślić zaś należy, co umknęło uwadze

Sądu I instancji, że na gruncie przepisu art.75 k.p.c. interwencja główna jest odrębnym powództwem, które inicjuje zupełnie nowy proces. W konsekwencji wytoczenia owego powództwa interwencyjnego mamy zatem do czynienia z dwoma odrębnymi i różnymi sprawami, które podlegają odrębnemu rozpoznaniu i rozstrzygnięciu. W takim przypadku więc nie zachodzi sytuacja podobna

do zgłoszenia interwencji ubocznej uprawniającej interwenienta do złożenia przedmiotowego zażalenia. W realiach analizowanej sprawy wydaje się jednak,

że Sąd I instancji tak właśnie ową interwencję potraktował, a co wynika tak z samej komparacji zaskarżonego postanowienia, jak i czynności podejmowanych przez ten Sąd po jej wniesieniu. Wskazać przy tym trzeba, iż po wytoczeniu owego powództwa interwencyjnego Sąd I instancji powinien nadać mu stosowny bieg i w następnej kolejności podjąć decyzję czy połączy obie sprawy do łącznego rozpoznania w trybie przepisu art.219 k.p.c., czy też bardziej właściwym, z uwagi na okoliczności obu spraw, będzie odrębne ich rozpoznanie, po uprzednim zawieszeniu

pierwszej toczącej się już sprawy z powództwa głównego. Niewątpliwie w tym ostatnim przypadku zawieszenie postępowania pozwoli na uniknięcie sprzeczności w zapadających w nich rozstrzygnięciach (zob. tak m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26.03.2009 r., I CSK 415/08, LEX 577152).

W świetle całokształtu powyższych rozważań zażalenie Syndyka masy upadłości (...) spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej we W., jako pochodzące od osoby nieuprawnionej do jego wniesienia w przedmiotowej sprawie, podlegało odrzuceniu w oparciu o treść przepisu art. 373 k.p.c. w zw. z art.370 k.p.c. i w zw. z art.397 § 2 k.p.c., o czym Sąd Odwoławczy orzekł w pkt 2 sentencji.

MW